

ΟΜΙΛΙΑ
του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Λαρίσης και Τυρνάβου
κ. Ἰγνατίου
στήν Ὑποδοχή τῆς Ἁγίας Ζώνης
τῆς Θεοτόκου

Πανάγιον Θεομητορικόν σέμνωμα, Ἁγία
Ζώνη τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Φθιώτιδος κ.
Νικόλαε,

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα
Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνάτιε,

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Βρεσθένης
κ. Θεόκλητε,

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Κίτρους,
Κατερίνης καί Πλαταμῶνος κ. Γεώργιε,

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Ἐλασσῶνος
κ. Χαρίτων,

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα
Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων κ.
Τιμόθεε,

Σεβασμ*ι*ώτατε Μητροπολίτα Τρίκκης καί
Σταγῶν κ. Χρυσόστομ*ε*,

Πανοσιολογιώτατε Γέρον π. Ἐφραίμ,
Καθηγούμ*ε*νε τῆς Ἱερᾶς Μεγίστης Μονῆς
Βατοπαιδίου,

Ἐξοχώτατε κύριε Ὑπουργέ,

Ἐνδοξώτατε κύριε Ἀρχηγέ τοῦ Γενικοῦ
Ἐπιτελείου Στρατοῦ,

Ἐντιμ*ο*τάτε κύριε Περιφερειάρχα,

Ἐντιμ*ο*τάτοι κύριοι Βουλευταί,

Ἐντιμ*ο*τάτε κύριε Δήμαρχε,

Στρατηγέ μ*ο*υ, Διοικητά τῆς 1ης
Στρατιᾶς,

Ἐντιμ*ο*τάτε Ἀρχηγέ τῆς Τακτικῆς
Ἀεροπορίας,

Κύριε Γενικέ Περιφερειακὲ Ἀστυνομικέ
Διευθυντά,

Κύριε Ἀστυνομικέ Διευθυντά Λαρίσης,

Ἐντι**μ**ότατε κύριε Ἀρχι**π**ύραρχε,
Ἐντι**μ**ότατε κύριε Πύραρχε,
Ἐντι**μ**ολογιωτάτη κυρία πρόεδρε
Ἐφετῶν,
Ἐντι**μ**ολογιώτατε κύριε Εἰσαγγελεῦ
Ἐφετῶν,
Ἐλλογι**μ**ώτατοι κύριοι Καθηγηταί,
Και λοιποὶ Ἐντι**μ**ότατοι Ἄρχοντες,
Ἀδελφοί **μ**ου ἠγαπη**μ**ένοι,
Ὡς εὖ παρέστητε εἰς τὴν Ἐ**π**οδοχὴν τῆς
Τι**μ**ίας Ζώνης τῆς Ἐ**π**εραγίας Θεοτόκου,

Κι' ἐσὺ **μ**οναδικόν θεο**μ**ητορικόν
ἐνθύ**μ**ιον, Ἁγία Ζώνη τῆς Ἐ**π**εραγίας
Μητρὸς τοῦ Κυρίου **μ**ας, ὡς εὖ παρέστης.
Ἦλθες κο**μ**ίζουσα τὴν Θεο**μ**ητορικὴν
Χάριν καὶ τὴν ἄφατον ἐν **μ**έσῳ ἡ**μ**ῶν
εὐλογίαν. Δέν ἔχο**μ**εν ἐπὶ τῆς γῆς ἄλλο
ἐνδυ**μ**α τῆς Παναγίας **μ**ας, δι' αὐτό

προστρέχομεν πρὸς Σέ, μέ δακρύνοντας
τούς ὀφθαλμούς, ἐκζητοῦντες τήν
Θαυματουργικήν Σου ἐπέμβασιν. Ὑπέρ τά
ἐνδύματα καί τά σημυκίνθια τῶν Ἀγίων,
ὑπέρ τήν σκιάν τῶν Ἀποστόλων, ὑπέρ τά
αἵματα καί τά μύρα τῶν Ἀγίων, ὑπέρ τά
δάκρυα καί τούς ἰδρῶτας τῶν Ὁσίων εἶσαι
Σύ. Ἦλθες νά μᾶς διδάξης, νά μᾶς
θεραπεύσης, νά μᾶς ἐνδυναμώσης, νά
μᾶς ἀγιάσης. Ἐκ σοῦ ἐκπορεύεται σύν τῇ
Θεομητορικῇ Χάριτι, ἡ δύναμις, ἡ ἰσχύς, ἡ
σωφροσύνη, ἡ γονιμότης, ἡ δικαιοσύνη, ἡ
ἀλήθεια, ἡ θεία κατά Θεόν ἐγρήγορσις.

Ποῖος προσκυνῶν σε δέν ἀνάγεται εἰς
τάς ὑψηλὰς διδαχάς σου; Ποῖος δέν
ἐνθυμεῖται πόσον πολυσήμαντος εἶναι ὁ
ὄρος ζώνη, καί δέν φέρει εἰς τόν νοῦν

ὅσους ἐφόρεσαν ζώνην περί τήν ὀσφύν αὐτῶν; Ποῖος δέν φέρει εἰς τόν νοῦν τούς ἀπ' αἰῶνος περιεζωσμένους ζώνην περί τήν ὀσφύν αὐτῶν; Ἀπό τοῦ Κυρίου ἕως τῶν Ἀποστόλων, ἕως τοῦ Ἡλία, τοῦ Τιμίου Προδρόμου, τῶν Ἀρχαγγέλων καί τῶν Ἀγγέλων, τῶν Προφητῶν καί τῶν Μαρτύρων, ὡς καί τῶν ἀπλῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν πού εἶναι γύρω μας καί μᾶς διδάσκουν. Ἀδελφοί μου, ἡ ζώνη τήν ὁποία περιεζώνυτο περί τήν Ἁγίαν αὐτῆς ὀσφύν ἡ Θεοτόκος Μαρία, ἀπ' τήν ὁποίαν ὁ Κύριος διεπέρασε καί ἐνανθρώπησεν, εἶναι ἐνώπιόν μας, καί μᾶς θυμίζει μυστικῶς σελίδας θριάμβου τῆς Ἐκκλησίας μας, θυμίζοντάς μας ὅτι εἴμεθα στρατιῶται Ἰησοῦ Χριστοῦ καί

καλούμεθα νά είμεθα περιεζωσμένοι
ζώνην περί τήν όσφύν ήμῶν, διά νά
βαδίζωμεν έν ισχύει τόν βίον ήμῶν,
άναμένοντες τόν Στρατολογήσαντα ήμᾶς
πότε άνακλινεΐ καί περιζώσεται ήμᾶς. Εΐναι
αύτή ό,τι ισχυρόν, ό,τι άγιον, ό,τι όσιον καί
ιερόν. Αυτό τό τιμαλφές τής Πίστεως μᾶς
άνάγει άπό δόξης είς δόξαν. Έμφανίστηκε
ό Άρχάγγελος Μιχαήλ σέ μιά θεία καί
άποκαλυπτική ώρα στόν Προφήτη Δανιήλ.
«Δανιήλ, τοῦ εΐπε, άνήρ έπιθυμῶν τῶν τοῦ
Πνεύματος, Άρχάγγελος Θεοῦ είμί έγώ,
Άρχιστράτηγος Κυρίου». Καί όμολογεΐ ό
Δανιήλ «καί ήρα τούς όφθαλμούς μου καί
είδον καί ίδού άνήρ είς ένδεδυμένος
βαδδίν καί ή όσφύς αὔτου περιεζωσμένη
έν χρυσίῳ Ήφάζ» (Δανιήλ ι.5).

Λαμπρές μυστικές εικόνες προβάλλουν άπ' τίς Άγιες Γραφές, άπ' τήν πατερική μας γραμματεία, άπ' τήν Ίερά μας παράδοσι. Άποκαλύπτει ό Θεολόγος Εύαγγελιστής (Άποκ. α.12): «Καί εκεί έπέστρεψα βλέπων τήν φωνήν, ήτις έλάλει μετ' έμοϋ· 13 καί έπιστρέψας είδον έπτά λυχνίας χρυσάς καί έν μέσῳ τών έπτά λυχνιῶν ὅμοιον υίῳ άνθρώπου ένδεδυμένον ποδήρη καί περιεζωσμένον πρός τοίς μαστοίς, ζώνην χρυσην». Αύτός ό Κύριος είναι ό υίός του άνθρώπου, όστις έλάλει μετ' αυτού. Ή ζώνη ή χρυση δηλοί άμφιον Αρχιερατικόν καί ό ποδήρης χιτών ένδυμα βασιλικόν, ὅπως έρμηνεύουν οί Πατέρες. Βλέπουμε τήν ζώνην στήν πιό έκθαμβη Εικόνα της. Νά είναι

περιεζωσ**μ**ένος ὁ ἴδιος ὁ Κύριος ζώνην χρυσήν. Προβάλλεται σ' αὐτήν τήν ἀποκαλυπτικήν καί λα**μ**πρά παλαιοδιαθηκική εἰκόνα, τόν Κύριον, τόν Χριστόν, **μ**έ περιβολή Βασιλέως καί Ἀρχιερέως. Μένουν ἔκθα**μ**βοι οἱ Πατέρες **μ**ας **μ**προστά στό **μ**εγαλεῖο τοῦ φέροντος τήν χρυσήν ζώνην, καί ὁ**μ**ιλοῦντες **μ**έ ἔκστασι λέγουν εἰς τί ὕψος ἀνέβη ἡ ζώνη, καί εἰς τί ὕψος **μ**ᾶς ἀνάγει.

Τήν βασιλική ἰδιότητα τοῦ Θεοῦ, φέροντες «ζώνην χρυσήν» εἶδο**μ**εν καί εἰς τοὺς Ἀγγέλους. Εἰς τό *ιε'* κεφ. τῆς Ἀποκαλύψεως, εἶδε ὄρα**μ**α ὁ Εὐαγγελιστής: **5**. «Καί **μ**ετά ταῦτα εἶδον καί ἠνοίγη ὁ ναός τῆς σκηνῆς τοῦ **μ**αρτυρίου ἐν τῷ οὐρανῷ, **6**. Καί ἐξῆλθον

οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι...οἱ ἦσαν ἐνδεδυμένοι
λίνον καθαρὸν καὶ περιεζωσμένοι περὶ τὰ
στήθη ζώνας χρυσᾶς.» Καὶ ἡ ἐκ τοῦ ναοῦ
ἔξοδος τῶν Ἀγγέλων καὶ ἡ λειτουργικὴ
ἀμφίεσις των θυμίζει τὸ χωρίον τοῦ
Προφήτου Ἰεζεκιήλ **(θ,2)**, τὸ ὁποῖον
ἀποκαλύπτει ὅτι ὁ Κύριος ἀποστέλλει
λειτουργικά πνεύματα. Στὸ χωρίο τοῦ
Προφήτου Ἰεζεκιήλ ἀποκαλύπτεται ὁ
Ἐλεήμων καὶ Οἰκτίρμων Κύριος ἄοπλος
καὶ εἰρηνικός μέ ποδήρη χιτῶνα καὶ ζώνην
περὶ τὴν ὀσφύν αὐτοῦ **(Ἰεζ.θ.2-3) 2.** «καὶ
ἰδοὺ ἕξ ἄνδρες ἦρχοντο ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς
Πύλης τῆς ὑψηλῆς».. καὶ ἐκάστου πέλυξ
(= πέλεκυς) ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ εἷς
ἄνθρωπος ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐνδεδυκώς ποδήρη
καὶ ζώνην σαπφείρου ἐπὶ τῆς ὀσφύος

αὐτοῦ». Ἄγγελλοι τιμωροὶ καὶ ὁ Κύριος ἐν μέσῳ αὐτῶν. Ὅλο τὸ σχῆμα αὐτοῦ ἦτο «ἱερατικόν· οὐ γάρ ἦν τῶν κολαζόντων, ἀλλὰ τῶν λυτρουμένων τῆς σωτηρίας ἀξίως». Ἡ ζώνη λοιπὸν ἀπὸ σάπφειρον στήν λαμπρά Εἰκόνα τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Θεανθρώπου, ὑπενθυμίζουσα ὅτι καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἁμαρτιῶν μας δέν παύει τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Ὁ Οἰκτίρμων καὶ Ἐλεήμων Θεός, φέρων ζώνην ἐν μέσῳ τοῦ Χειρουβικοῦ ἄρματός του καὶ τῆς Θείας του ἐλλάμψεως ἀποκαλύπτει τὴν δόξα καὶ τὴν λαμπρότητα ὡς Ἐλεήμων Κύριος καὶ Θεός.

Οἱ Προφῆται ἐπίσης περιζώνονται παρὰ Κυρίου τὴν ζώνην περὶ τὴν ὀσφύν αὐτῶν, διὰ νὰ ἀποδυθοῦν εἰς τὸ ἔργον τῆς

Προφητείας. Διστακτικός ο Προφήτης
Ἱερεμίας νά ἀναλάβῃ τό δύσκολον αὐτό
ἔργον, φέρει ἀντιρρήσεις. Κι ὁ Κύριος ὁ
Θεός διακελεύει (Ἱερ. α.17): «Καί σύ
περίζωσαι τήν ὀσφύν σου καί ἀνάστηθι καί
εἰπόν πρὸς αὐτούς πάντα, ὅσα ἂν
ἐντείλωμαί σοι· μή φοβηθῆς ἀπό
προσώπου αὐτῶν, μηδέ πτοηθῆς ἐναντίον
αὐτῶν, ὅτι μετὰ σοῦ ἐγώ εἰμι τοῦ
ἐξαιρεῖσθαι σε, λέγει Κύριος». Καί σ' αὐτό
τό Κεφάλαιό του ἐντάσσει ὁ Προφήτης τήν
μύησίν του εἰς τήν προφητείαν. «Τί
βλέπεις Ἱερεμίας;» τόν ρωτᾷ ὁ Θεός πού
τόν ἐπροΐκισε μέ τό χάρισμα τῆς
προφητείας. «Βλέπω, λέγει, τό βιαστικό
δένδρο. Βλέπω ῥάβδον καρυτίνης, ῥάβδον
ἀμυγδαλίνην. Βλέπω τούς γρηγοροῦντας.

Αυτούς πού τελοῦν σέ ἐγρήγορσι. Αυτούς πού προφθάνουν. Σάν τήν ἀμυγδαλιά πού βιάζεται καί βγάζει ἄνθη τόν Γενάρη καί γρήγορα καρπούς. Αυτούς πού ἀγρυπνοῦν καί δέν ἀπεκδύονται τήν ζώνην, ἀλλά ἐξηρτημένοι καί περιεζωσμένοι ἀγρυπνοῦν. Γρηγοροῦν, βιάζονται, σπεύδουν. Ἡ ζώνη μαρτυρεῖ τήν ἐγρήγορσι, τήν ἐτοιμότητα, τήν σπουδή. Ἀκριβῶς ὅπως ἐνετείλατο ὁ Κύριος στήν κορυφαία λειτουργική προτύπωσι τοῦ Πάσχα στήν Ἔξοδο (ιβ.11) «Οὔτω δέ φάγεσθε αὐτό· αἱ ὀσφύες ὑμῶν περιεζωσμένοι, καί τά ὑποδήματα ἐν ταῖς ποσί ὑμῶν, καί αἱ βακτηρίαι ἐν ταῖς χερσίν ὑμῶν· καί ἔθεσθε αὐτό μετὰ σπουδῆς· Πάσχα ἐστί τῷ Κυρίῳ».

Καί ὁ **μεγαλόφωνος** Ἡσαΐας, ὁ ὁποῖος ἀ**παριθμ**εῖ τά **χαρίσ**ματα τοῦ Ἁγίου Πνεύ**μα**τος ἀλλά κυρίως τά **μεσσιανικά** **χαρίσ**ματα, ταῦτα λέγει. Λέγει ὁ Θεοδίδακτος Προφήτης ὅτι ὁ Μεσσίας, «θά εἶναι **προικισμ**ένος διὰ πάντων τῶν εἰς τήν ἐ**κπλήρ**ωσιν τῆς ἀ**ποστολ**ῆς τῶν ἀ**παραιτή**των **χαρισμ**άτων τῆς διανοίας, τῆς βουλήσεως καί τῆς καρδίας» (Ἡσ. Κεφ. ια.) **5.** «καί ἔ**σ**ται δικαιοσύνη ἐ**ζωσμ**ένος τήν ὀσφύν αὐτοῦ καί ἀληθεία εἰλη**μμ**ένος τὰς **πλευράς**». (= Καί θά εἶναι **ζωσμ**ένος τήν ὀσφύν του **μέ** τήν δικαιοσύνην, καί **μέ** τήν εἰλικρίνειαν καί πιστότητα θά εἶναι **περιτυλιγμ**ένος εἰς τὰς **πλευράς** του»..) Θά εἶναι **ζωσμ**ένος **μέ** τήν ζώνην τῆς δικαιοσύνης, καί

περιτυλιγ**μέ**νος **μέ** τήν ἀλήθειαν. Ἡ δικαιοσύνη καί ἡ ἀλήθεια θεωροῦνται ὡς «κυριώταται ἡγε**μ**ονικαί ἀρεταί». Μέ τήν εἰκόνα αὐτή τῆς ζώνης καί τοῦ περιβολαίου (**ένδύ**μα**τος**) παρουσιάζεται «ὁ στενώτατος σύνδε**σ**μος καί ἡ ...συνύφανσις τοῦ Μεσσίου **μετά** τῶν δύο αὐτῶν ἀρετῶν». Καί ἐάν λάβου**με** ὑ**π**' ὄψιν τήν γνώ**μη** τοῦ Ἁγίου Θεοδωρήτου, ὅτι **μέ**σα στίς λέξεις «δικαιοσύνη» καί «ἀλήθεια» «**π**άν εἶδος συμ**πε**ριέλαβεν ἀρετῆς», καταλαβαίνου**με** ὅτι καί οἱ Προφῆται καί οἱ Ἀπόστολοι καί οἱ Πατέρες, ἀνάγουν τήν ζώνη σέ ἱερό σύ**μ**βολο, δίνοντάς της, τά ὀνό**μα**τα τῶν ὑψηλῶν ἀρετῶν. Τό ἐπιβεβαιώνει κι ὁ Ἄ**π**. Πέτρος στήν Α' Καθολική Ἐπιστολή του (**Κεφ.**

α.13), λέγων **13**. «Διό ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίσατε...» λέγοντάς μας ὀλοκάθαρα, ἐκ προσώπου καί τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων, ὅτι ἔχετε μακράν πορείαν νά διανύσετε, καί ἀγῶνα δεινόν νά ἀγωνισθῆτε καί μέγα ἔργο νά ἐπιτελέσετε. Ὅπως λοιπόν ὁ δρομεύς καί ὁ πεζοπόρος καί ὁ ἐργάτης, γίνεται εὐζωνος, ἀνασηκώνει τὰ ἐνδύματά του καί περισφύγγει αὐτά μέ τήν ζώνη, γιά νά κινῆται ἐλεύθερα, ἔτσι κι ἐσεῖς κατά τόν ἐσωτερικό σας ἄνθρωπο, ἐτοιμασθῆτε. Νά εἶσθε ἄγρυπνοι ἔναντι πάντων τῶν πνευματικῶν κινδύνων.

Καί βέβαια ἐμφανέστερα τό εἶπε ὁ Κύριος (Λουκᾶ **12,35**) «ἔστωσαν ὑμῶν αἱ

ὄσφύες περιεζωσ**μ**έναι καί οἱ λύχνοι καιό**μ**ενοι», διδάσκοντας τήν πνευ**μ**ατική ἐγρήγοροι. Κι ὁ Ἄπ. Παῦλος (Ἐφ. **6,14**) «στήτε οὖν περιζωσά**μ**ενοι τήν ὄσφύν ὑ**μ**ῶν τῇ ἀληθείᾳ καί ἐνδυσά**μ**ενοι τόν θώρακα τῆς δικαιοσύνης» διδάσκει γιά νά ὀρ**μ**ᾶ**μ**ε πρὸς κατάκτησι τῶν ἀρετῶν, πρὸς τελείωσί **μ**ας. Κι ὁ Θεσβίτης Ἡλίας «ἀνήρ δασύς καί ζώνην δερ**μ**ατίνην περιζωσ**μ**ένος τήν ὄσφύν αὐτοῦ» (Δ. Βασ. α.**8**). Καί ὁ Κύριος γιά νά εἶναι ἡ ζώνη ἀπεκδεδυ**μ**ένη ἀπό τά γήϊνα καί σαρκικά, γιά νά τήν ἀναβιβάσῃ στό ὕψος της τό πνευ**μ**ατικό, (Μάρκ. ς **7-9**) «παρήγγειλεν αὐτοῖς, ἵνα **μ**ηδέν αἴρωσιν εἰς ὁδόν εἰ **μ**ή ῥάβδον **μ**όνον, **μ**ή πήραν, **μ**ή ἄρτον, **μ**ή εἰς τήν ζώνην χαλκόν» καί (Ματθ. **10,9**)

«**μ**ή κτήσεσθε χρυσόν **μ**ηδέ ἄργυρον **μ**ηδέ χαλκόν εἰς τὰς ζώνας ὑ**μ**ῶν», κι αὐτά γιὰ νά ναι καθαρὰ πνευ**μ**ατικόν σύ**μ**βολον ἡ ζώνη. Αὐτήν ἐφόρεσε καί περιεζώσθη τήν ὀσφύν αὐτοῦ κι ὁ Τί**μ**ιος Πρόδρο**μ**ος, καί οἱ Ἅγιοι καί οἱ Ἄγγελοι, καί οἱ Βασιλεῖς καί οἱ Ἀρχιερεῖς καί οἱ Ἱερεῖς καί οἱ Μοναχοί ἀλλά καί οἱ Δίκαιοι ἄνθρωποι πού ἔζησαν κατά Θεόν.

Αὐτή τή ζώνη τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώ**μ**ατος ἐφόρεσε καί ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος. Κι αὐτό τό θαῦ**μ**α ἔχου**μ**ε ἐνώπιόν **μ**ας. Περί τήν ὀσφύν αὐτῆς περιετυλίχθη ἡ ζώνη αὐτή τήν ὁποία ἐ**μ**εῖς ἔχου**μ**ε τήν εὐλογία νά προσκυνου**μ**ε καί νά **μ**ᾶς μεταφέρει ὅλη τή Χάρι τῆς Παναγίας, ὅλη τήν Θεολογία περί αὐτήν.

Καί προλέγων τό μαρτύριον τοῦ Πέτρου μετὰ τήν ποιμαντική ὁμολογία αὐτοῦ ὁ Κύριος στό κα' Κεφ. τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ἰωάννου, δίνει τήν ἀληθῆ διάστασι τοῦ Μαρτυρίου τῆς ζώνης. Διότι διά νά φθάσουμε νά συμπεριλάβουμε ὅλα ὅσα ὁ πολυσήμαντος ὅρος ζώνη μαρτυρεῖ, πρέπει ὄντως καί διά Μαρτύριον αἵματος νά εἶσαι ἔτοιμος. **18** «Ἀμήν, ἀμήν λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώνυες σεαυτόν καί περιπάτεις, ὅπου ἤθελες· ὅταν δέ γηράσης, ἐκτενεῖς τās χεῖρας σου, καί ἄλλος σε ζώσει, καί οἴσει ὅπου οὐ θέλεις». **19.** «Τοῦτο δέ εἶπε σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τόν Θεόν».

Ἐπαινισσόμενος τήν ζώνην λοιπόν ὁ Κύριος, διά τῆς ὁποίας ὅλοι οἱ Ἀνατολικοί

λαοί περισφύγγουν καί ἀνασηκώνουν τόν χιτῶνα τους, ὅταν βαδίζουν ἢ ἐργάζονται, τόν ἴδιο τόν Σταυρό Του προλέγει. “Ὅπως ἐγώ τοῦ λέγει, κι ἐσύ ἐκτενεῖς τās χεῖρας σου ἐπί σταυροῦ καί ἄλλος θά σέ σφύγξει **μέ** τούς ἥλους, καί θά σέ ὀδηγήσῃ στόν θάνατο τόν ὁποῖο κανεῖς δέν θέλει, φύσει.

Τόν Σταυρό λοιπόν καί τό Μαρτύρο συγκεφαλαιώνει αὐτή ἡ Ἁγία Ζώνη. Αὐτήν πού περιέσφιγξε τήν ὀσφύν τῆς Παναγίας, ἀπ’ τήν ὁποῖα προῆλθεν ὁ Ἰδιος ὁ Κύριος, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, τό φῶς τό ἀληθινόν. Αὐτή ἡ ζώνη περιλαμβάνει ὅλους τούς ἀγῶνες **μας** καί τούς κόπους **μας** γιά νά ἀγιάσου**με**. Νά φθάσου**με** στήν θέωσι, στόν ἀγιασμό.

Αὐτή **μᾶς** λέει, ἀπόψε, **μεγαλόφωνα**:
Ἦλθα νά σοῦ θυ**μίσω** τό πνευ**ματικό** σου
χρέος. Ἦλθα νά τό ἐπισφραγίσω καί **μέ** τίς
πρεσβεῖες τῆς Θεοτόκου. Ἦλθα ἐδῶ γιά
νά πάρης δύνα**μι**. Νά ζωσθῆς νοερά **μέ** τή
δική της ζώνη καί νά ὀρ**μήσης** πρὸς τήν
δικαιοσύνη, τήν ἀλήθεια, τήν δύνα**μι**, καί
τήν κατόρθωσι τῶν ἀρετῶν. Ἦλθε γιά νά
φέρη χαρά, ἀγαλλίασι, ἀλλά καί στερρά
τήν ἀπόφασι νά**μα**στε ἐτοι**μοπόλεμοι**,
γρηγοροῦντες ἡ**μέρας** καί νυκτός. Ἦλθε
γιά νά **μᾶς** θυ**μίσῃ** τόν δρό**μο** τῆς
Θεώσεώς **μας**. Τήν ἄληκτο χαρά.

Ἄς προσκυνήσου**με** λοιπόν **μέ** θέρ**μη**
τό ἱερό τοῦτο δῶρον τῆς Ὑπεραγίας
Θεοτόκου διά νά λάβου**με** ἔλεος, ἰσχύν,
δύνα**μιν**, διά τόν πολὺπλευρο ἀγῶνα **μας**,

διά τήν σωτηρία τῆς ψυχῆς **μας**.
Εὐχαριστοῦντες θερμῶς τόν Γέροντα
Ἐφραίμ, ἠγούμενο τῆς κατεχούσης τόν
ἱερό τοῦτο θησαυρό Μεγίστης Ἱερᾶς
Μονῆς Βατοπαιδίου, καί τήν περί Αὐτόν
Ἀδελφότητα.